

[Steen Folke]

til at hilse den nye socialdemokratiske linje velkommen, bl.a. i den debat, vi havde om SFs og VS' beslutningsforslag den 26. november. Sagen her, kampen mod atomoprustningen, er faktisk vigtigere end partitaktiske manøvrer.

Derfor glædede jeg mig over hr. Anker Jørgensens standhaftighed i TV-duellen med statsministeren samme aften, den 26. november; det var ganske vist ikke mange argumenter, hr. Anker Jørgensen havde for sit standpunkt, men holdningen var klar og skarp: atomoprustningen er dødsensfarlig, og Danmark skal ikke bidrage med en krone til NATOs atomraketter.

Statsministerens bemærkninger om juridiske forpligtelser fejede hr. Anker Jørgensen til side med bemærkninger om, at dette var politik i ordets bedste betydning. Jeg var og jeg er helt enig.

Men siden er det unægtelig blevet uklart, om hr. Anker Jørgensen fortsat er enig med sig selv. Forleden meddelte den socialdemokratiske gruppe, at den i denne debat vil stille et dagsordensforslag, som i sin ordlyd egentlig lyder meget godt, men som den fortolker sådan – har jeg forstået det – at der skulle være grønt lys for en bevilling på 26 mill. kr. til atomraketterne eller $\frac{1}{3}$ af det samlede beløb, som Danmark skal bidrage med. Nu mumler også hr. Anker Jørgensen vistnok noget med juridiske forpligtelser.

Heroverfor må jeg fastholde hr. Anker Jørgensen på, at dette handler om politik. Jeg ved ikke, om socialdemokratiets nye kolbøtte i sagen er et forsøg på at dække den tidligere forsvarsminister, hr. Poul Søgaard, der uden at spørge folkettinget eller finansudvalget politisk har forpligtet den tidligere regering til 26 mill. kr. Jeg ved heller ikke, om muligheden af at undgå et valg, som på nuværende tidspunkt vil være politisk ubekvemt for socialdemokratiet, har spillet en rolle, men under alle omstændigheder handler det stadig om politik, ikke om jura.

I et forsøg på at fastholde socialdemokratiet på, hvad det selv har sagt, skal jeg på socialistisk folkepartis og venstresocialisternes vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til at sikre, at Danmarks del af NATOs infrastruktural-

turprogram, for så vidt angår de nye mellem-distanceraketter, indtil videre stilles i bero.

Tinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingerne.

Jeg skal gøre opmærksom på, at det efter forretningsordenen ikke er tilladt at tiltale hverken ministre eller medlemmer direkte.

Lasse Budtz (S):

Ligesom regeringen er socialdemokratiet tilfreds med denne debats afholdelse. Vi er tilfredse, fordi det skulle være muligt i dag at få demonstreret, at der er et flertal i folkettingen for, at fremtidige danske bevillinger til opstilling af mellem-distanceraketter over infrastrukturprogrammet indtil videre stilles i bero.

Socialdemokratiets holdning kommer ikke bag på nogen, men den burde heller ikke have gjort det for f.eks. 14 dage siden. Vi har med stigende indsats modarbejdet opstilling af kernevåben i Danmark, i Norden og på det seneste også i Europa. Der er en lige linje i denne politik fra 1950'erne til i dag, og socialdemokratiet noterer med tilfredshed, at andre er begyndt at forstå det. Opstilling af mellem-distanceraketterne har vi altid været kritiske over for, og det understreges af de synspunkter, som socialdemokratiske ministre fremførte i 1979, bl.a. for at udskyde den endelige beslutning om opstilling, men også for at fremme beslutningen om afgivelse af forhandlingstilbuddet.

Men vort ønske om at stoppe danske penge til infrastrukturprogrammet, til jordarbejder og andet til mellem-distanceraketterne er ikke blot resultatet af en national eller socialdemokratisk politisk udvikling; der er en international udvikling, som falder i tråd med socialdemokratiets holdning; der er en velbegrundet angst for – også blandt fremtrædende amerikanske eksperter – at forhandlingerne mellem supermagterne i Genève ikke fører til noget, inden forhandlingsfristen udløber med udgangen af næste år, og hvad vil der så ske? Hvad vil der ske, hvis parterne ikke bliver enige? Faren for en fuldstændig uhammet opstilling af mellem-distanceraketter i og lige uden for Europa er nær-